

Filip Beran

Longden / Forest of Hearts

Solihull / Stratford upon Avon

Díky studiu na Střední uměleckoprůmyslové škole sklářské v Železném Brodě a programu Erasmus+, mi bylo umožněno vycestovat na tři týdenní praxi konající se v zahraničí. Program Erasmus+ poskytl mě a mým spolužákům vysoký grant, který byl určený na zaplacení ubytování, stravy a cestování po Velké Británii.

Ve škole pro nás proběhlo školení ohledně anglických zvyků a tradic a také možnost doplnit mezery ve vědomostech, týkajících se v Anglii používaných idiomů. Myslím, že toto školení bylo prospěšné a v anglickém prostředí se hodilo aspoň trochu rozumět okolním lidem a prostředí.

Do Anglie jsme se dostali letadlem společnosti ČSA, z pražského letiště Václava Havla a přistáli jsme na birminghamském letišti.

Agentura starající se o nás ve Velké Británii mě umístila na vysokoškolskou kolej v Solihullu. Bydlení to bylo velice příjemné a mě naprosto vyhovovalo. Do práce jsem spolu s jednou mojí spolužačkou dojížděl autobusem do Shakespearova městečka Stratford nad Avonou. V tomto městě už jsem v minulosti byl, a proto bylo příjemné se tam znovu vrátit.

Pracoval jsem v kanceláři patřící k obchůdku se zdravotní obuví, jelikož společnost Longden, která se zabývá spoluprací s nemálo charitami a nadacemi a podporuje jejich smysl. Pod společnost Longden také spadá organizace Forest of Hearts, pro kterou jsem pracoval. Náplní mojí práce bylo navrhovat plakáty, vizitky, letáčky a propagační materiály, které se používaly pro představení projektu Forest of Hearts potencionálním sponzorům. Další mojí prací bylo

nafotit materiál, který byl použitelný na stránky a do prezentací.

Myslím si, že celá praxe pro mě měla velice pozitivní přínos. Naučil jsem se jednat s cizími lidmi ohledně zaměstnání, udělal jsem si osobní průzkum a názor na grafické způsoby a designérský um ve Velké Británii a přiučil jsem se nemálo věcí ohledně toho, jak docílit, aby propagační materiál oslovil co nejvíce lidí. Naučil jsem se komunikovat v obchodech či restauracích, i když to za začátku nebylo úplně jednoduché. Dále jsem se naučil spoustu zdvořilostí, které jsou v Anglii na rozdíl od České Republiky na denním pořádku.

Nějaký ten čas zbyl i na projití památek a zajímavých míst, jako například navštívení Birminghamské knihovny, Sealife, kočovního cirkusu a dokonce i společenské akce, oslavy narozenin královny Alžběty II.

Stravu jsem si obstarával sám. Čas od času jsem si něco uvařil, nebo uvařila moje spolubydlící na koleji. Dalším zdrojem mé obživy byly restaurace, či polotovary koupené v obchodě a následně ohřáté.

Stáž jsem si užil naplno, kdyby byla ta možnost jet znovu, rozhodně bych neváhal a začal bych balit kufry.